

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 43CoSr/8/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6917200543
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Kmeťová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6917200543.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Kmeťovej a z členiek senátu JUDr. Drahomíry Dibdiakovej a JUDr. Márie Jamriškovej PhD. v právnej veci žalobcu Q. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom trvale v P. A., L. A. XXXX/X, zast. zast. Centrom právnej pomoci so sídlom v Bratislave, Nám. Slobody 12, IČO 30 798 841, za ktoré koná Centrum právnej pomoci, Kancelária Rimavská Sobota so sídlom v Rimavskej Sobote, Čerenčianska 20 proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o. so sídlom v Bratislave 26, Pribinova 25, IČO 35792752, zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s. r. o. so sídlom v Bratislave, Kubániho 16, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 12Csr/1/2017-81 zo dňa 12. septembra 2017 takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 12Csr/1/2017-81 zo dňa 12. septembra 2017 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Rimavská Sobota napadnutým rozsudkom zrušil rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Victoria Arbiter so sídlom v Žiline, Framborská 3605 zo dňa 18. 04. 2016 č. RK-PC-266/15-MK a rozhodol, že žalobkyňi priznáva náhradu trov konania.

2. Žalobou podanou na súd dňa 20.01.2017 sa žalobkyňa domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu Victoria Arbiter so sídlom v Žiline, zo dňa 18. 04. 2016 č. k. RK-PC-266/15-MK, ktorý prevzala 27. 12. 2016 s odôvodnením, že rozhodcovský súd sa nezaoberal spotrebiteľskou rovinou sporu. Žalovaný sa v rozhodcovskom konaní domáhal voči žalobkyňi zaplatenia 1.279,62 Eur s príslušenstvom ako nároku zo Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 15. 11. 2013, na základe ktorej jej poskytol sumu úveru 720,- Eur, táto revolvingová zmluva je zmluvou spotrebiteľskou. Žalobkyňa uviedla, že pri uzatváraní zmluvy dňa 13.11.2013 vyplnila potrebné údaje a žalovaný následne jednostranne zmenil výšku RPMN dňa 15. 11. 2013, čo predstavuje nový protinávrh na uzavretie zmluvy, ktorý nebol žalobkyňou písomnou formou akceptovaný. Uvedená zmluva je podľa žalobkyne absolútne neplatným právnym úkonom a rovnako neplatná je potom aj akcesorická rozhodcovská zmluva. Tvrdila tiež, že úverová zmluva neobsahuje základné náležitosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa Zák. č. 129/2010 Z. z., že údaj o výške RPMN je 67,08%, kým výška úrokovej sadzby úveru je 70,02%, čo je podľa nej matematicky nemožné. Rozhodcovský súd neodôvodnil, akým spôsobom sa vysporiadal s námietkami žalobkyne ohľadom absolútnej neplatnosti úverovej zmluvy a aj rozhodcovskej zmluvy a tiež s nezrovnalosťami úrokových mier a hodnoty RPMN v zmluve.

3. Žalovaný navrhol, aby súd žalobu zamietol a uviedol, že Stály rozhodcovský súd preskúmal skutkový stav a predložené listiny, nezistil však žiadne porušenie právnych predpisov v oblasti spotrebiteľského práva a k veci sa v odôvodnení svojho rozhodnutia podrobne vyjadril. K námietkam ohľadne uzatvorenia úverovej zmluvy uviedol, že so žalobkyňou si žalovaný výslovne dohodol spôsob konštituovania ich zmluvného vzťahu, čo nie je v rozpore s úpravou Občianskeho zákonníka. Pokiaľ ide o rozdiel medzi

návrhom a prijatím návrhu ohľadne RPMN, tento údaj sa nenavrhuje a nedojednávava, ale sa určuje na základe údajov, ktoré sú výsledkom dohody medzi stranami, RPMN sa určuje až s ohľadom na schválený úver.

4. Súd prvej inštancie vec prejednal a vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, vo veci rozhodol na pojednávaní dňa 12.09.2017 v neprítomnosti žalovaného, ktorý svoju neúčast' ospravedlnil. Skutkový stav zistený vykonaným dokazovaním posúdil podľa § 3 ods.1, § 37 ods. 1, § 39, § 43a) ods. 1, § 43c) ods. 2, § 44 ods. 2, § 46 ods. 1, § 52 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, podľa § 9 ods. 1 Zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a návrh žalobkyne na zrušenie rozhodcovského rozsudku posúdil podľa § 40 ods. 1 písm. a) a § 41 Zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní.

5. Súd prvej inštancie vychádzal z toho, že v prípade zmluvného vzťahu týkajúceho sa poskytnutia revolvingového úveru zo strany žalovaného ako dodávateľa žalobkyne ako spotrebiteľke ide o spotrebiteľskú zmluvu a o spotrebiteľský úver, na ktorý sa vzťahujú príslušné stanovenia Občianskeho zákonníka, ale aj zákonná úprava Zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Pokiaľ malo dôjsť k uzavretiu Zmluvy o revolvingovom úvere, takáto zmluva musí spĺňať zákonom dané podmienky pre spotrebiteľské úvery a musí mať písomnú formu tak, ako to vyplýva aj z § 9 ods. 1 Zák. č. 129/2010 Z.z.

6. Po zhodnotení predložených listinných dokladov dospel súd prvej inštancie k záveru, že v konaní predložená revolvingová zmluva nemá zákonom vyžadovanú písomnú formu, keď nebol dodržaný zákonom predpísaný postup, a to návrh zmluvy a akceptácia návrhu zmluvy bez výhrad, zmien a doplnkov. V žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru (Zmluva o revolvingovom úvere vo forme zmluvného formulára) je zrejmé, že žalobkyňa podľa bodu 5 formulára požiadala dňa 13.11.2013 o úver vo výške 720,- Eur a súčasne o poskytnutie revolvingu vo výške 379,63 Eur, žalovaný však v bode 6 Zmluvy uviedol zmenené údaje oproti bodu 5 Zmluvy, a to ohľadne predpokladanej RPMN po poskytnutí revolvingu a dopísal údaj o ročnej úrokovej sadzbe úrokov z omeškania 5,25%. Podľa súdu prvej inštancie v prípade doplňovania - zmenených údajov do znenia zmluvy sa jedná o zmenu návrhu v zmysle § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktorú mala žalobkyňa následne prijať, žalobkyňa mala zmeny vo formulári opäť opatriť svojim podpisom a následne rovnopis doručiť do dispozičnej sféry žalovaného. Takýto postup pri uzatváraní zmluvy však súdu preukázaný nebol, preto Zmluvu o revolvingovom úvere považoval súd prvej inštancie podľa § 39 Občianskeho zákonníka a § 9 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch za neplatnú.

7. Pokiaľ ide o postup uzatvárania zmluvy uvedený v zmluvných dojednaniach, spotrebiteľ ako dlžník najprv podpíše žiadosť/zmluvu, kedy však nie je vôbec zrejmé a jednoznačné, jasné a určité, či sumu, akú uviedol v žiadosti aj fakticky dostane, pričom samotný veriteľ do zmluvných dojednaní zapracoval text o tom, že takto vyplnená a dlžníkom podpísaná žiadosť sa považuje za návrh na uzatvorenie Zmluvy o revolvingovom úvere. Veriteľ si vyhradil právo posúdiť žiadosť dlžníka a prípadne znížiť ním požadovaný výšku úveru alebo zmeniť iné parametre, a takéto dojednanie samo o sebe by podľa súdu nebolo v rozpore so zákonom ani s dobrými mravmi, veriteľ však zapracoval do zmluvy dojednanie, že takéto zmeny môže urobiť jednostranne, nezávisle od vôle dlžníka, bez jeho súhlasu a bez toho, aby mal možnosť dlžník sa k tomu vyjadriť a následne sa rozhodnúť, či podpíše alebo nepodpíše takýto návrh zmluvy, ktorú mu predložil veriteľ ako dodávateľ. Podľa zmluvných dojednaní veriteľ poskytne dlžníkovi schválenú výšku úveru na účet dlžníka v deň nadobudnutia účinnosti zmluvy a zašle mu oznámenie o schválení úveru, takto fakticky bude dlžník oboznámený s obsahom oznámenia až potom, čo by o zmluva mala zaväzovať. Takéto dojednanie je podľa súdu jednoznačne koncipované v prospech výlučne jednej zmluvnej strany, a to dodávateľa na úkor a v neprospech dlžníka - spotrebiteľa, ktorého takýmto dojednaním zbavuje dodávateľ práva slobodného rozhodnutia ohľadne prijatia podmienok dodatočne oznámených dodávateľom a zaväzuje ho k prijatiu týchto podmienok nezávisle od jeho rozhodnutia. Takýto postup považoval súd za netransparentný a zavádzajúci. S poukazom na úpravu § 43 - § 44 Občianskeho zákonníka mala podľa súdu nasledovať ďalšia fáza, a to prijatie takto zmeneného, teda nového návrhu druhou stranou zmluvy a až následne v prípade akceptácie takéhoto návrhu by došlo k platnému uzavretiu Zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že k uvedenému postupu v tomto prípade nedošlo, a preto neexistuje platná (písomná) Zmluva o spotrebiteľskom revolvingovom úvere.

8. Súd prvej inštancie ďalej poukázal na úpravu § 3 Zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní s tým, že rozhodcovská zmluva v tomto prípade bola uzatváraná obdobným spôsobom ako Zmluva o

revolvingovom úvere, keď najprv ju podpísala žalobkyňa (dňa 13.11.2013) a následne dňa 15.11.2013 ju podpísal žalovaný. Keďže súd na základe vykonaného dokazovania mal preukázať, že nedošlo k uzavretiu Zmluvy o revolvingovom úvere, rozhodcovská zmluva ako akcesorická zmluva k Zmluve o úvere je fakticky irelevantná, pretože samotná rozhodcovská zmluva bez existencie zmluvy, z ktorej by sa spory mali riešiť, nemá žiadny zmysel, a preto na jej základe ani nemohol rozhodcovský súd vo veci rozhodnúť. Rozhodcovským rozsudkom sa teda rozhodol spor, pre ktorý nebola uzatvorená rozhodcovská zmluva, čo je podľa § 40 ods. 1 písm. a) Zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku.

9. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že keď rozhodcovský súd rozhodoval o nárokoch, pre ktoré nebola uzatvorená rozhodcovská zmluva, lebo jej predmetom majú byť spory súvisiace s ustanoveniami Zmluvy o revolvingovom úvere, ktorá však neexistuje, rozhodoval takto o nárokoch z bezdôvodného obohatenia, na čo však rozhodcovská zmluva uzavretá nebola. Súd prvej inštancie preto na návrh žalobkyne podaný v zákonnej lehote podľa § 41 Zákona o rozhodcovskom konaní rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Victoria Arbiter so sídlom v Žiline zo dňa 18.04.2016 č. RK-PC-266/15-MK podľa § 40 ods. 1, písm. a) Zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní zrušil. O trovách konania rozhodol podľa §255 ods. 1 CSP tak, že žalobkyne, ktorá mala v konaní plný úspech, priznal náhradu trov konania.

10. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný z dôvodu, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ďalej že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie veci a napokon, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, pretože súd rozhodol na základe nepríslušnej právnej normy.

11. Žalovaný poukazoval na znenie bodu 3/ Rozhodcovskej zmluvy, v zmysle ktorého predmetom rozhodcovského konania môžu byť nielen nároky súvisiace s ustanoveniami Zmluvy o revolvingovom úvere ako sa domnieva súd prvej inštancie, ale aj spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace s porušením, ukončením, či neplatnosťou Zmluvy o revolvingovom úvere. Ak preto okresný súd v odôvodnení rozhodnutia tvrdí, že rozhodcovský súd rozhodol o nárokoch z bezdôvodného obohatenia, potom aj pri správnosti tohto záveru súdu o povahe prisúdeného plnenia (čo inak žalovaný popiera) by neobstál záver súdu o tom, že rozhodcovský súd na základe rozhodcovskej zmluvy nemohol konať a rozhodnúť v tejto veci.

12. Žalovaný ďalej namietal, že rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo vydané na základe nepríslušnej právnej normy, keď súd rozhodol o zrušení rozhodcovského rozsudku podľa § 40 ods. 1 písm. a) Zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní a aj celé konanie viedol podľa tohto právneho predpisu. Tento postup súdu považuje žalovaný za nesprávny, pretože rozhodcovské konanie pred Stálym rozhodcovským súdom Victoria Arbiter bolo vedené na základe Zák. č. 355/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, aplikácia Zák. č. 244/2002 Z.z. je zo zákona vylúčená (§ 1 ods. 4 Zák. č. 244/2002 Z.z.).

13. Žalovaný ďalej nesúhlasí so záverom súdu prvej inštancie, že nedošlo k uzavretiu úverovej zmluvy (Zmluvy o revolvingovom úvere), keď súd zamieňal náležitosti, ktoré mali byť medzi stranami dohodnuté a náležitosti, ktoré sa majú do zmluvy podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch uviesť. Zo zákona č. 129/2010 Z.z., ale ani z iného právneho predpisu nevyplýva, že údaj o RPMN bude dohodnutý. Pokiaľ teda súd prvej inštancie uviedol, že RPMN medzi stranami dohodnutý nebol, mal predovšetkým zdôvodniť, že takýto údaj sa má dohodnúť. Žalovaný v tejto súvislosti poukazoval aj na úpravu § 9 ods. 2 písm. l) Zák. č. 129/2010 Z.z., ktorý upravuje, že náležitosti v spotrebiteľskej zmluve, teda aj RPMN má byť vypočítaná na základe údajov platných v čase uzatvorenia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom sa uvedú predpoklady použité na výpočet tejto RPMN. Samotná zákonná úprava teda predpokladá, že v prípade RPMN nejde o údaj dohodnutý, ale určený presne stanoveným spôsobom. Práve v prípade, ak by žalovaný uviedol RPMN zhodnú s „predpokladanou RPMN“ uvádzanou v bode 5 každej zmluvy, porušil by zákon, pretože takto určená RPMN by nebola vypočítaná podľa zákona. Žalovaný nesúhlasí ani s tvrdením súdu o doplnení úrokovej sadzby úroku

z omeškania, pretože uvedenie takéhoto údaju nie je požiadavkou zákona. Súd prvej inštancie podľa žalovaného nesprávne posúdil otázku vzniku zmluvného vzťahu.

14. Žalovaný preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a žalobu zamietol alebo aby vrátil vec na ďalšie konanie. Žalobkyňa sa k odvolaniu žalovaného vyjadrila prostredníctvom právneho zástupcu podaním zo dňa 26.10.2017 a navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil, pretože tento je podľa nej formálne aj materiálne správny.

15. Žalobkyňa nesúhlasí s tvrdením žalovaného, že rozhodcovská zmluva nie je akcesorickým záväzkom k hlavnej úverovej, resp. revolvingovej zmluve a to aj s poukazom na § 3 ods. 7 Zák. č. 355/2014 Z.z., resp. § 5 ods. 2 Zák. č. 244/2002 Z.z., nakoľko v prípade neplatnosti hlavného záväzku akcesorická rozhodcovská zmluva nemá vo svojej podstate zmysel. Žalobkyňa zdôraznila, že v tomto prípade sa nejedná o odstúpenie od zmluvy, ale o jej celkovú neplatnosť z dôvodov písomného neakceptovania zmeneného návrhu na uzavretie zmluvy tak, ako to predpokladá § 43 a § 44 Občianskeho zákonníka. Žalobkyňa nesúhlasí s argumentami žalovaného o možnosti, resp. nemožnosti dohodnúť výšku RPMN, chápe ich ako účelovú obranu, podľa nej je veličinu RPMN možné dohodnúť, nakoľko od nej sa priamo odvídzajú ostatné parametre úveru a veličina RPMN je presne vypočítateľná na základe § 19 a prílohy č. 2 Zák. č. 129/2010 Z.z. Žalobkyňa súhlasí so záverom súdu prvej inštancie, že v zmluve v bode 6 sú iné údaje ako v bode 5, a to pokiaľ ide o predpokladanú RPMN za úver tak, ako to podrobne uviedol súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku.

16. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací prejednal vec podľa § 378 ods. 1, § 380 a § 385 ods. 1 Zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (CSP) v senáte bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného bolo podané dôvodne.

17. Z pripojeného spisu Stáleho rozhodcovského súdu Victoria Arbiter Žilina sp. zn. RK-PC-266/15-MK odvolací súd okrem iného tiež zistil, že žaloba žalovaného proti žalovanej o zaplatenie 1.279,62 Eur s príslušenstvom titulom nároku zo Zmluvy o revolvingovom úvere uzavretej medzi sporovými stranami dňa 15.11.2013 pod č. XXXXXXXXXXXX bola na rozhodcovský súd podaná dňa 21.08.2015, teda v čase účinnosti Zák. č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní (nadobudol účinnosť 01.01.2015). Z odôvodnenia rozhodcovského rozsudku sp. zn. RK-PC-266/15-MK zo dňa 18.04.2016 je zrejmé, že rozhodcovský súd postupoval v zmysle príslušnej úpravy Zák. č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom konaní, pričom ešte pred začatím rozhodcovského konania preskúmal svoju právomoc rozhodovať túto spotrebiteľskú vec v zmysle príslušnej úpravy, § 1 ods. 2 a 3 a § 4 Zák. č. 335/2014 Z.z. Ako na to správne poukázal aj žalovaný v odvolaní, vzhľadom na to, že ide o spor zo spotrebiteľskej zmluvy, nemohol ho súd prvej inštancie ani posudzovať podľa Zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní (§ 1 ods. 4 Zák. č. 244/2002 Z.z.). Súd prvej inštancie teda pri rozhodovaní tejto veci vychádzal z nesprávnej právnej úpravy.

18. Podľa § 335 ods. 1 písm. a) Zák. č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, tento zákon upravuje spotrebiteľské rozhodcovské konanie.

19. Podľa § 45 Zák. č. 335/2014 Z.z., (1) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou proti druhému účastníkovi na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku, ak

- a) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nemal spôsobilosť uzavrieť spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu,
- b) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nebol riadne upovedomený o ustanovení rozhodcu alebo o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo mu nebolo umožnené sa zúčastniť na spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní,

c) rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala, alebo sa ním rozhodlo o veci, ktorá je podľa tohto zákona vylúčená zo spotrebiteľského rozhodcovského konania,

- d) stály rozhodcovský súd nebol ustanovený v súlade s týmto zákonom, v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa nepostupovalo v súlade s ustanoveniami tohto zákona a uvedený nedostatok mohol mať vplyv na výsledok sporu,
- e) spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy,
- f) stály rozhodcovský súd nenariadil ústne pojednávanie, hoci spotrebiteľ jeho nariadenie navrhoval podľa § 34 ods. 2 a z okolností uvedených v návrhu na nariadenie ústneho pojednávania vyplývala potreba jeho nariadenia najmä z dôvodu, že bez ústneho pojednávania sa nebolo možné vysporiadať s návrhmi a tvrdeniami spotrebiteľa, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- g) v konaní nebol správne zistený skutkový stav tým, že stály rozhodcovský súd nesprávne vyhodnotil predložené dôkazy, nevykonal navrhované dôkazy alebo neumožnil spotrebiteľovi predložiť dôkazy, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- h) vo veci rozhodoval zaujatý rozhodca,
- i) stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa,17) a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- j) rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je svojou povahou objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom,
- k) výkon rozhodcovského rozsudku by bol v rozpore s verejným poriadkom Slovenskej republiky,
- l) rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

(2) Žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku sa môže podať na tlačive, ktorého vzor je uvedený v prílohe č. 3. Ak spotrebiteľ neuvedie skutočnosti odôvodňujúce výber dôvodu zrušenia rozhodcovského rozsudku podľa vzoru tlačiva uvedeného v prílohe č. 3, súd žalobu ani po neúspešnej výzve na doplnenie neodmietne a v súdnom konaní postupuje tak, aby spotrebiteľ mal právo pred súdom označiť všetky rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku.

(3) Súd v konaní o žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku vždy preskúma, či sú dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa odseku 1 písm. c), e) a i) až l). Ak sa dôvod zrušenia rozhodnutia vzťahuje len na časť rozhodcovského rozsudku, súd zruší rozhodcovský rozsudok len v dotknutej časti, ak je dotknutú časť možné oddeliť od nedotknutej časti výroku rozhodcovského rozsudku.

20. Podľa § 46 Zák. č. 335/2014 Z.z., žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote troch mesiacov odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi spotrebiteľského rozhodcovského konania. Ak účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku a rozhodcovský rozsudok bol opravený podľa § 42, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

(2) Doručený rozhodcovský rozsudok nadobudne právoplatnosť až po uplynutí lehoty na podanie žaloby podľa odseku 1, a ak je žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku podaná, až po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia súdu v konaní o zrušení rozhodcovského rozsudku.

(3) Ak bol podaný návrh na začatie exekúcie, môže spotrebiteľ žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku podať za podmienok podľa osobitného predpisu28) aj v exekúcii.

21. Podľa § 47 Zák. č. 335/2014 Z.z., ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z dôvodu neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, nemožnosti riešiť predmet sporu v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo z dôvodu, že sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala, pokračuje súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia na návrh niektorého z účastníkov spotrebiteľského rozhodcovského konania v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo v rozsahu uvedenom vo vzájomnej žalobe.

(2) Ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z iného dôvodu, ako je uvedený v odseku 1, spotrebiteľská rozhodcovská zmluva zostáva v platnosti a vo veci rozhodne opätovne stály rozhodcovský súd. Rozhodca, ktorý vydal zrušený rozhodcovský rozsudok, je z nového prerokovania a rozhodnutia veci vylúčený a vo veci sa ustanoví nový rozhodca.

(3) Ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z toho dôvodu, že stály rozhodcovský súd rozhodol na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky alebo porušil všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa,17) a ak konanie pokračuje pred stálym rozhodcovským súdom podľa odseku 2, je stály rozhodcovský súd v ďalšom konaní viazaný právnym názorom súdu o neprijateľnosti zmluvnej podmienky alebo o inom porušení všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa.

22. Bez ohľadu na vyššie uvedené pochybenie súdu prvej inštancie odvolací súd jeho rozhodnutie preskúmal, pričom upozorňuje, že samotná žaloba bola podaná v zmysle §45 ods. 1 písm. g), i), j), k) a l) Zák. č. 335/2014 Z.z. (teda s poukazom na správnu právnu úpravu).

23. Žalobkyňa v návrhu namietala neplatnosť uzavretia úverovej zmluvy, rovnako tak neplatnosť rozhodcovskej zmluvy (obe uzavreté medzi žalovaným ako dodávateľom a žalobkyňou ako spotrebiteľom dňa 15.11.2013), tvrdila, že rozhodcovský súd sa dopustil procesných pochybení, keď žiadnym spôsobom neodôvodnil ako sa vysporiadal s námietkami žalobkyne ohľadne neplatnosti úverovej zmluvy, ako aj rozhodcovskej zmluvy, rovnako sa nevysporiadal s nezrovnalosťami úrokových mier a hodnôt RPMN v zmluve o úvere, žalobkyňa s odôvodnením rozhodcovského rozsudku nesúhlasí.

24. Po zhodnotení skutočností zistených z predloženého spisu, ako aj z pripojeného spisu rozhodcovského súdu odvolací súd nesúhlasí so záverom súdu prvej inštancie, že nebol dodržaný zákonom stanovený predpísaný postup v zmysle § 43a) a nasl. Občianskeho zákonníka a to pokiaľ ide o návrh zmluvy a akceptáciu návrhu zmluvy bez výhrad, zmien či doplnkov a to z dôvodu, že zatiaľ čo oproti bodu 5 zmluvy, ktorý bol vyplnený v čase, keď ho podpisovala žalobkyňa, žalovaný v bode 6 zmluvy uviedol zmenené údaje, a to ohľadne predpokladanej RPMN po poskytnutí revolvingu a dopísal údaj o ročnej úrokovej sadzbe úrokov z omeškania 5,2%, čo nebolo zo strany žalobkyne ako zmluvnej strany zákonom predpísaným spôsobom prijaté.

25. Odvolací súd predovšetkým uvádza, že údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (ďalej len RPMN) nie je podstatnou náležitosťou zmluvy o úvere. Z dôvodu absencie úpravy „spotrebiteľskej úverovej zmluvy“ ako zmluvného vzťahu v Občianskom zákonníku, resp. v Zákone o spotrebiteľských úveroch je potrebné vychádzať z úpravy Zmluvy o úvere v § 497 Obchodného zákonníka, v zmysle ktorej podstatnými náležitosťami Zmluvy o úvere je určenie zmluvných strán, určenie výšky úveru určitou sumou, záväzok veriteľa poskytnúť v prospech dlžníka peňažné prostriedky a záväzok dlžníka peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Samozrejme zákon o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (zák. č. 129/2010 Z.z.) upravuje aj ďalšie náležitosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, okrem obligatórnej písomnej formy aj ďalšie náležitosti (§ 9 ods. 1 a 2 Zák. č. 129/2010 Z.z.) s tým, že upravuje aj dôsledky situácie, keď niektorá z náležitostí uvedených v § 9 ods. 2 Zák. č. 129/2010 Z.z. v zmluve nie je uvedená, pričom v prípade, že v Zmluve o spotrebiteľskom úvere absentujú náležitosti upravené v § 9 ods. 2 písm. k) Zákona (ročná percentuálna miera nákladov a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítaná na základe údajov platných v čase uzatvorenia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto RPMN) ako aj v prípade, že v Zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávna RPMN v neprospech spotrebiteľa, považuje sa poskytnutý spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov. Samotné neuvedenie, resp. nesprávne uvedenie RPMN v neprospech spotrebiteľa nemá teda za následok neplatnosť úverovej zmluvy.

26. RPMN vyjadruje celkovú mieru nákladov úveru, pretože zohľadňuje nielen úrok, ale aj ostatné poplatky súvisiace s úrokom, ktoré môžu byť buď jednorázové a platia sa na začiatku úverového vzťahu (poplatok za poskytnutie úveru, poplatok za sprostredkovanie, administratívny poplatok) alebo pravidelné, ktoré sa platia spolu so splátkou úveru v dohodnutej periodicite (poplatok za úverový účet, poistenie schopnosti splácať a podobne). RPMN je takto pre spotrebiteľa najdôležitejším ukazovateľom ceny úveru, spotrebiteľ si môže porovnať RPMN z viacerých peňažných ústavov poskytujúcich úvery, aby si mohol vybrať pre seba najvýhodnejší. Už z uvedeného je zrejmé, že výška RPMN nie je predmetom dohody medzi veriteľom a dlžníkom, teda v tomto prípade dodávateľom a spotrebiteľom, ale určuje si ju samotný dodávateľ.

27. Spôsob uzatvárania zmlúv o úvere je upravený v „Zmluvných dojednaniach Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti žalovaného“, ktoré sú súčasťou Zmluvy o revolvingovom úvere a žalobkyňa svojim podpisom potvrdila, že sa s nimi oboznámila (zmluvné dojednania platné od júla 2013, teda tie, ktoré boli platné v čase uzavretia zmluvy sú na č.l. 15 spisu). Dohoda o spôsobe uzatvorenia zmluvy na základe vyplnenia predtlačenej žiadosti zo strany dlžníka, ktorá je návrhom na uzatvorenie zmluvy

s tým, že zmluva je uzatvorená a nadobúda platnosť a účinnosť dňom podpisu všetkých zmluvných strán je v súlade s úpravou Občianskeho zákonníka pokiaľ ide o uzatváranie zmlúv (návrh a jeho akceptácia). Podľa zmluvných podmienok je veriteľ oprávnený po posúdení schopnosti dlžníka splácať úver, výšku úveru znížiť a schváliť parametre úveru s tým, že oproti údajom o RPMN a úrokovej sadzbe uvedeným v žiadosti o poskytnutie úveru (bod 5 zmluvy) nebude výška úrokovej sadzby a RPMN vyššia ako požadovaná. Takáto dohoda neodporuje zákonu, vychádza z potreby veriteľa overiť schopnosť dlžníka splácať úver o aký žiada, keďže veriteľa pri rokovaní s dlžníkom a vypíňaní formulára zmluvy o revolvingovom úvere zastupuje finančný agent. Napokon, žalobkyni v tomto prípade bol poskytnutý úver vo výške 720,- Eur tak, ako to žiadala v príslušnej časti formulára (bod 5). Uvedené podmienky boli v tomto prípade dodržané, v bode 5 formulára zmluvy (údaje o požadovanom revolvingovom úvere) sú uvedené údaje: predpokladaná RPMN za úver 70,02% pri priemernej RPMN 46,06%, predpokladaná RPMN po poskytnutí revolvingu 63,32%, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21%. V bode 6 zmluvy (údaje o schválenom revolvingovom úvere) sú údaje: RPMN za úver 67,08%, priemerná RPMN za úver 46,06%, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 60,50% pri ročnej úrokovej sadzbe revolvingu 76,21%. Spôsob vyplnenia bodu 6 zmluvy zo strany žalovaného ako veriteľa bol v súlade so zmluvnými dojednaniami, samotná rozdielnosť údajov o RPMN nebola v neprospech spotrebiteľa. Skutočnosť, že žalovaný ako dodávateľ dopísal do bodu 6 údaj o ročnej úrokovej sadzbe úrokov z omeškania (5,25%) nie je v rozpore so zákonnou úpravou, vyplýva z údajov vo formulári. Je potrebné tiež upozorniť, že platná právna úprava reguluje výšku úrokov z omeškania tak, aby tieto boli primerané. Záver súdu prvej inštancie v tom, že medzi žalovaným a žalobkyňou ako dodávateľom a spotrebiteľom nebola platne uzavretá písomná zmluva o úvere z vyššie uvedených dôvodov považuje odvolací súd za nesprávny.

28. Súd prvej inštancie ďalej vychádzal zo záveru, že pokiaľ je neplatná zmluva o úvere, neplatná je aj rozhodcovská zmluva uzavretá medzi žalovaným a žalobkyňou súčasne so Zmluvou o úvere (žalovaná obe zmluvy podpísala dňa 13.11.2013, žalobca ich podpísal dňa 15.11.2013). Aj v prípade, že by žalobkyňa ako spotrebiteľka považovala uzavretú zmluvu o revolvingovom úvere za neplatnú a išlo by zo strany žalovaného o nárok z bezdôvodného obohatenia, odvolací súd súhlasí so žalovaným, že rozhodcovský súd by bol príslušný aj na rozhodnutie v takomto prípade a to na základe dohody v bode 5 Rozhodcovskej zmluvy (č. I. 13). Odvolací súd však zdôrazňuje, že zmluva o revolvingovom úvere bola medzi zmluvnými stranami uzavretá platne.

29. Vzhľadom k tomu, že súd prvej inštancie nielenže aplikoval nesprávny právny predpis, ale vychádzal aj z nesprávneho právneho záveru, že zmluva o úvere je neplatná a v dôsledku toho je neplatná aj rozhodcovská zmluva, nezaoberal sa ďalšími námietkami žalobkyne v podanej žalobe (ako už bolo uvedené, žalobkyňa navrhovala zrušiť rozhodcovský rozsudok z dôvodov upravených v § 45 ods. 1 písm. b), i), j), k) a l) Zák. č. 335/2014 Z.z.). Odvolací súd dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je s poukazom na § 389 ods. 1 písm. c) CSP potrebné zrušiť a podľa § 391 ods. 1 CSP mu vrátiť vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

30. Súd prvej inštancie vec znovu prejedná, pričom bude vychádzať z vyššie uvedeného právneho názoru odvolacieho súdu pokiaľ ide o platnosť zmluvy o revolvingovom úvere a aj o platnosť rozhodcovskej zmluvy, vykoná dokazovanie pripojeným rozhodcovským spisom a pri rozhodnutí o návrhu žalobkyne bude vychádzať z úpravy Zák. č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní.

31. Podľa § 396 ods. 3 CSP rozhodne súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci aj o trovách odvolacieho konania.

32. Rozhodnutie odvolacieho senátu bolo prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).